

Arrest

nr. 53 840 van 23 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 17 december 2009, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 12 juli 2010 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 13 juli 2010 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees afkomstig van uit Busovato (gemeente Kamenicë) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Sinds de aanvang van de etnisch Albanese protesten in de jaren '80 nam u actief deel. U was toen ook lid van de Democratische Liga van Kosovo (LDK). Begin jaren '90 week u uit naar Duitsland, waar u asiel aanvraag. Uw asielaanvraag werd geweigerd en zestien maanden na uw aankomst in Duitsland keerde u naar Kosovo terug. Uw oudste broer was reeds sedert de oprichting van de LDK voorzitter van deze partij in de gemeente Kamenicë. Voor aanvang van de oorlog in Kosovo werd hij door de Servische autoriteiten gearresteerd en gedurende drie maanden in de gevangenis van Gjilan opgesloten, waar hij hardhandig werd aangepakt. In 1998 sloot u zich onder druk voor de vorm aan bij de Servische Socialistische Partij (SPS) omdat u hoopte dat de Serviërs u dan met rust zouden laten en u werk zou vinden. U had geen functie binnen deze partij, noch had u enige activiteiten. Een tweetal weken voor de komst van de KFOR in Kosovo werd u ontvoerd door gemaskerde Servische paramilitairen van Arkan. Ze namen u mee naar een militaire kazerne, waar u werd geslagen en met een mes verwond aan uw arm. Ze deden dit omdat ze informatie wilden verkrijgen aangaande een dorpeling die meestreed in de oorlog. Een Kosovaarse Serviër die bij de mishandeling aanwezig was, kwam tussen en zei dat ze u beter niet vermoordden. U verloor het bewustzijn en werd in de bergen gevonden door een onbekend iemand, die u naar het ziekenhuis van Gjilan bracht, waar uw wonden werden verzorgd. U mocht nog diezelfde dag het ziekenhuis verlaten. Een tweetal weken na de komst van de KFOR in Kosovo wilde u de man opzoeken die in uw voordeel was tussengekomen toen u werd mishandeld door de Servische paramilitairen, om, uit dank voor zijn tussenkomst, te verhinderen dat zijn woning werd afgebrand. U werd toen door leden van het Kosovaarse Bevrijdingsleger (UÇK) verweten Servische sympathieën te hebben en u werd geslagen. U diende hiertegen een klacht in bij de politie in Kamenicë, waar u tevens melding maakte van het eerdere incident met Servische paramilitairen. U vertelde hetgeen u was overkomen eveneens tegen een mensenrechtenorganisatie. U nam nadien nog verscheidene malen contact op met de politie om te vragen naar een stand van zaken van uw klacht, doch u kreeg nooit een antwoord. Nadien had u ook nog problemen gehad met uw burens, die u zagen als een verrader omdat u nog lid bent geweest van de Servische Socialistische partij. Uw burens schreven daarom op de muren van uw woning dat u lid was geweest van voornoemde partij. Door al deze problemen kreeg u stress en slaapstoornissen. U ging hiervoor naar een dokter in Kosovo, die u medicatie voorschreef. Tevens is kampt uw dochter met een cyste op de milt. De behandeling van uw medische problemen en die van uw dochter waren evenwel duur en maakten het dagelijkse leven in Kosovo moeilijk. Een arts raadde u aan naar Europa te komen voor verdere behandeling van jullie medische problemen. Om alle voornoemde redenen besloot u samen met uw oudste (minderjarige) dochter Kosovo te verlaten. Uw echtgenote en uw drie andere kinderen verblijven nog in Kosovo omdat u geen geld had om hen ook naar België te brengen. U en uw dochter hebben Kosovo verlaten in 16 december 2009 en jullie kwamen aan in België op 17 december 2009, waar u nog diezelfde dag asiel hebt aangevraagd. U bent in het bezit van een (vervallen) Servische identiteitskaart, uitgereikt op 21 september 2004 te Vranje, een geboorteakte van uw dochter, uitgereikt te Kamenicë op 1 oktober 2008 en Belgische medische documenten van uw dochter. .

B. Motivering

Ik stel vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw problemen tijdens het gewapend conflict in Kosovo in 1998-1999 (éénmaal mishandeld door Servische paramilitairen en éénmaal geslagen door leden van het UÇK op verdenking van pro-Servische sympathieën – gehoorverslag CGVS pp. 8-10), dient opgemerkt te worden dat deze problemen reeds van een elf- tot twaalf jaar geleden dateren en aldus te ver in het verleden zijn gesitueerd om nog dienstig te kunnen worden ingeroepen bij de beoordeling van uw huidige vrees voor vervolging. U verklaarde voorts ook na de oorlog problemen te hebben gehad met uw burens omdat zij u ervan verdachten Servische sympathieën te hebben. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat uw verklaringen in deze weinig aannemelijk zijn. Zo stelde u zelf van bij de aanvang van de protesten van de etnische Albanese bevolking in Kosovo actief te hebben deelgenomen aan deze protesten (gehoor CGVS p. 4). U was toen lid van de etnische Albanese LDK en uw broer was sedert de oprichting van deze partij de voorzitter ervan in de gemeente Kamenicë (gehoor CGVS p. 5). Verder is uw oudste broer tot op heden werkzaam bij de gemeente van Kamenicë en is hij actief in het politieke leven in de gemeente (gehoor CGVS p. 5). Gezien uw eerdere pro-Albanese activiteiten en gezien uw broers' vroegere activiteiten voor de LDK en zijn huidige activiteiten voor de PDK (Democratische Partij van Kosovo), is het dan ook bijzonder weinig aannemelijk dat men u louter en alleen omwille van uw pro-forma lidmaatschap bij de Servische Socialistische Partij in 1998, dat u overigens louter had

gedaan om problemen met Serviërs te vermijden (gehoor CGVS p. 4), anno 2010 nog steeds zou verdenken van pro-Servische sympathieën.

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat de door u beweerde problemen met uw burens – ze zouden slogans over uw vermeende lidmaatschap bij de SPS op uw woning hebben aangebracht (gehoor CGVS p. 11) – van louter inter-persoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn. U heeft evenwel nagelaten voor deze problemen de bescherming van uw autoriteiten in te roepen. U verklaarde deze nalatigheid door te stellen dat een klacht tot grotere problemen zou leiden (gehoor CGVS p. 12). Deze verklaring is evenwel niet afdoende, daar het indienen van een klacht niet bescherming en een einde van de problemen beoogt. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die in bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd, dat nadat de “Law on Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk overeenstemt. Tevens blijkt uit deze informatie dat de KP haar taken inzake ordehandhaving goed uitvoert. Bovendien wordt de KP door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, wars van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Ik meen dan ook dat er in Kosovo in het algemeen redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Tevens verklaarde u naar aanleiding van uw problemen tijdens de oorlog ook psychische problemen (stress en slapeloosheid) te hebben gekregen (gehoor CGVS p. 11). U kon de door u aangehaalde psychische problemen ten gevolge van de oorlog evenwel op geen enkele wijze met enig medisch attest staven, hoewel u beweerde in Kosovo reeds jarenlang te worden behandeld, met succes (gehoor CGVS p. 11). Uit uw verklaringen blijkt voorts dan ook niet dat de behandeling van uw psychische problemen in Kosovo ontoereikend was en u zich aldus bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst niet opnieuw zou kunnen wenden tot de arts die u eerder al succesvol behandelde. Het feit dat deze behandeling duur is en u die zelf diende te betalen (gehoor CGVS p. 12), is een probleem van socio-economische aard dat op zich niet zonder meer ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. Evenmin houdt dit probleem enig verband met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Voorts verklaarde u nog Kosovo te hebben verlaten wegens de medische problemen van uw dochter (gehoor CGVS p. 12). Wat betreft deze door u aangehaalde medische problemen, die u staafde met medische attesten, dient gesteld te worden dat medische redenen op zich niet ressorteren onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van dezelfde Wet. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De overige door u neergelegde documenten doen ten slotte geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart en de geboorteakte van uw dochter staven uw identiteit en nationaliteit en die van uw dochter, maar die staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 1 (A) van het Vluchtelingenverdrag van Genève, schending van de rechten van de verdediging, schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker is het ermee eens dat zijn problemen van 1998 reeds lang geleden zijn, maar meent dat het niet zo onaannemelijk is dat de problemen van toen nog steeds gevolgen kunnen hebben voor hem en zijn gezin.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing stelt dat zijn problemen met de burens van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn, maar verzoeker meent dat deze vorm van problemen van zeer verregaande aard kan zijn. Het probleem is dat de overheid hier niet degelijk tegen in gaat.

Verzoeker meent dat het feit dat de Kosovo Police wordt bijgestaan door de Eulex Police Component om ervoor te zorgen dat ze wel alle burgers dienen, op zich het bewijs is dat er problemen mee zijn.

Verzoeker meent dat men er dan ook niet van kan uitgaan dat de politie nu wel degelijk werkt zoals het moet. Verzoeker meent dat men er in dat geval voor zou kunnen opteren verzoeker en zijn dochter subsidiaire bescherming aan te bieden tot blijkt dat de Kosovo Police effectief werkt zoals het hoort.

2.2. Waar verzoeker stelt dat de problemen van toen nog steeds gevolgen kunnen hebben voor hem en zijn gezin merkt de Raad op dat verzoeker zich beperkt tot blote beweringen die geenszins gestaafd worden door concrete elementen.

Hoe dan ook heeft verzoeker nagelaten om tegen de door hem aangehaalde problemen beroep te doen op bescherming van zijn nationale overheden. Internationale bescherming kan immers slechts verleend worden bij gebrek aan nationale bescherming. Van een asielzoeker kan bijgevolg worden verwacht dat hij eerst alle mogelijkheden tot bescherming in eigen land heeft uitgeput.

Waar verzoeker opwerpt dat de Kosovo Police niet goed zou werken omdat ze wordt bijgestaan door de Eulex Police Component, merkt de Raad op dat dit geenszins blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat sedert de nieuwe wetten op de politie in 2008 van kracht werden, het functioneren van de Kosovo Police beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk overeenstemt. Tevens blijkt dat de Kosovo Police haar taken inzake ordehandhaving goed uitvoert. Bovendien wordt de KP door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de Kosovo Police, wars van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER